

Sygn. akt II K 945/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Edyta Cieliszak

Protokolant st. sekr. sądowy Beata Siestrzewitowska

po rozpoznaniu dnia 30 marca i 11 maja 2017 roku sprawy T. S. (1) ur. (...) w L. syna R. I H. zd. Ł.

oskarżonego o to, że: w dniu 25 września 2016 roku w miejscowości L. pomógł F. S. o dokonanie kradzieży szeregu przedmiotów, szczegółowo wymienionych w załączonym do aktu oskarżenia piśmie wytworzonym przez oskarżonego i przekazanego w dniu (...) synowi oskarżyciela prywatnego tj. I. S., którym to czynem poniżył go w oczach opinii publicznej

tj. o czyn z art. 212§ 1 kk

orzeka:

T. S. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, wydatkami – do wysokości wniesionego ryczałtu- obciąża oskarżyciela prywatnego F. S..

Sygn.akt IIK 945/16

UZASADNIENIE

10 października 2016r F. S. złożył w Sądzie prywatny akt oskarżenia przeciwko T. S. (1). Oskarżył go o to, że w dniu 25 września 2016 roku w miejscowości L. T. S. (1) pomógł go o dokonanie kradzieży szeregu przedmiotów, szczegółowo wymienionych w załączonym do aktu oskarżenia piśmie wytworzonym przez oskarżonego i przekazany w dniu (...) synowi oskarżyciela prywatnego tj. I. S., którym to czynem poniżył go w oczach opinii publicznej- tj. o czyn z art. 212 §1 kk.

Sąd Rejonowy w Łukowie ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 25 września 2016 roku F. S. z synem I. S., wnuczką K. S. z Ł. i wnuczkami D. P. i R. P. z S. uczestniczył w uroczystościach kościelnych w intencji zmarłych członków swojej rodziny w miejscowości L.. We mszy uczestniczył również oskarżony T. S. (1), z którym w ostatnim czasie F. S. i jego najbliższa rodzina nie utrzymywała bliskich kontaktów. Mimo tego po mszy oskarżony zaprosił przybyłą z Ł. i S. rodzinę na swoją posesję, gdzie wszyscy przebywali w domu oskarżonego i gdzie nie doszło do żadnych scysji czy nieporozumień między nimi. Kiedy oskarżyciel prywatny z rodziną opuszczali dom oskarżonego ten podszedł do I. S.- syna oskarżyciela prywatnego i włożył do jego kieszeni złożoną kartkę prosząc, aby oddał ją swojemu ojcu- F. S. jak zajadą do domu. I. S. po przyjeździe do domu, do Ł. przypomniał sobie, że otrzymał tę kartkę i wyjął ją z kieszeni, nie zapoznawszy się z nią, przekazał ją ojcu. Ten przeczytawszy bardzo się wzburzył i pokazał ją synowi. Na kartce- dołączonej do prywatnego aktu oskarżenia - k.5- oskarżony napisał „ skradzione rzeczy z domu T. S. (2) s. R. we wsi L.(...) przez rodzinę przybyszów z Ł. i S.(...) „ i wymienił szereg przedmiotów codziennego użytku określając jednocześnie ich wartość. F. S. poczuł się oburzony treścią tej kartki, z której jego zdaniem jednoznacznie wynikało, że T. S. (1) oskarża o kradzież wymienionych rzeczy jego i członków jego rodziny z Ł. i S.- a więc syna i wnuki, którzy 25 września 2016r byli u niego w domu. F. S. pokazał

tę kartkę zarówno synowi, jak i innym członkom swojej rodziny- D. P. i jego matce a swojej córce D. S., którzy również poczuli się urażeni i bezpodstawnie oczernieni przez oskarżonego.

T. S. (1) nie był dotychczas karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody- wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1) k.52-53, zeznania oskarżyciela prywatnego F. S. k.36-38 , zeznania świadków I. S. k.47, D. P. k.49, D. S. k.51-52, kartkę z zapisem ręcznym k.5, dane o karalności k.42.

T. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie było jego intencją oskarżanie F. S. i członków rodziny, która w dniu 25 września 2016r gościła u niego w domu, czy też posądzanie ich o kradzież. Podkreślał, że oskarżyciel prywatny sam się oczernił, pokazując kartkę, która była tylko dla niego a on sam nikomu jej nie pokazywał. Pisząc ją chciał jedynie aby jego wuj pomógł mu w odnalezieniu rzeczy, które zostały skradzione na jego szkodę kilka lat temu i wyjaśnił albo pomógł mu wyjaśnić, kto mógł je skraść- k.52-53. Podobną motywację wskazywał w odpowiedzi na prywatny akt oskarżenia k.11-11v a na potwierdzenie tego wskazał świadków- T. W., J. F., L. Ż. i T. N., którym pokazywał sporządzoną przez siebie odpowiedź na akt oskarżenia i którzy w trakcie przesłuchania wskazywali, że oskarżony mówił im iż chciał tylko wyjaśnić od stryja.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stan faktyczny w sprawie jest praktycznie bezsporny i wynika zarówno z zeznań F. S., zeznań świadków D. S., D. P., I. S., jak też wyjaśnień oskarżonego T. S. (1).

Brak jest podstaw by zeznania świadków zakwestionować. Świadkowie szczerze i spontanicznie podali znane im fakty, opisali w jakich okolicznościach dowiedzieli się o kartce, opisali wcześniejsze nieporozumienie rodzinne po wcześniejszej wizycie oskarżyciela, jego córki i wnuków u T. S. (1), kiedy zrywali u niego maliny i że wówczas T. S. (1) również miał pretensje o to, że zginęły mu jakieś rzeczy. Temu nie zaprzeczał również oskarżony w swoich wyjaśnieniach. Dowody te niesprzeczne ze sobą należy obdarzyć wiarą. Nie budzi również wątpliwości to, że oskarżyciel prywatny a także członkowie jego rodziny poczuli się urażeni treścią kartki i uważają, że oskarżony zarzuca im kradzież wymienionych tam rzeczy. Odczuciom tym trudno się dziwić, biorąc pod uwagę treść tejże kartki i w tym zakresie nie wydaje się być przekonująca argumentacja przedstawiana przez oskarżonego zarówno w odpowiedzi na akt oskarżenia jak też w wyjaśnieniach, że była to jedynie próba wyjaśnienia tej kradzieży i prośba o pomoc skierowana do stryja.

Rzecz jednak w tym, że aby przypisać sprawcy popełnienie przestępstwa należy przede wszystkim poza okolicznościami dotyczącymi winy dokonać analizy, czy konkretne zachowanie sprawcy wyczerpało znamiona konkretnego czynu zabronionego, który mu się zarzuca.

Strona przedmiotowa czynu określonego w art.212§1 kk polega na pomówieniu określonego w tym przepisie podmiotu o takie postępowanie lub właściwości, które mogą go poniżyć w opinii publicznej (wobec większej, bliżej nieokreślonej liczby osób) lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Sprawca pomawia inny podmiot, a zatem komunikuje przynajmniej jednej osobie zarzut odnośnie postępowania, zachowania lub właściwości innego podmiotu. Podkreślić przy tym należy, że podniesienie zarzutu w obecności tylko tego podmiotu, którego zarzut dotyczy, nie stanowi przestępstwa zniesławienia, ponieważ nie może spowodować poniżenia go w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania, o którym mowa w art. 212§1 kk. (...) Przepis art.212 par.1 kk mówi **nie o poniżeniu w ogóle, lecz o „ poniżeniu w opinii publicznej”**, co oznacza, że chodzi tu nie tyle o urazę uczuć osobistych osoby pokrzywdzonej, ale o to, jak osoba pomówiona będzie postrzegana przez szeroki, nieokreślony krąg osób. Karalne jest więc takie pomówienie, które może prowadzić do upokorzenia danej osoby w opinii innych osób. Jeżeli pomówienie wywołuje wyłącznie skutki w sferze osobistej danej osoby i nie wystawia na szwank jej publicznej reputacji, wówczas nie można mówić o odpowiedzialności karnej z art.212 par.1 kk (tak komentarz do art.212 kk Igora Zgolińskiego- Lex Omega dla Sądów on- Line str.1 i 3). Podobnie wypowiadają się inni komentatorzy i doktryna i zgodnie z ustaloną wykładnią tego przepisu pomawianie musi przybrać postać przekazania

odpowiednich wiadomości komuś innemu (jednej osobie, grupie osób...). W przypadku jednak przekazania tej wiadomości jednej osobie nie może nią być osoba pomawiana, wtedy bowiem nie będzie spełniony istotny element opisu strony przedmiotowej- poniżenie w opinii publicznej lub narażenie na utratę zaufania. Podobnie wypowiedział się Sąd Okręgowy w Kielcach- w wyroku z dnia 13 czerwca 2013r IX Ka 418/13 Lex nr 1717697- „(...) Pomówienie tylko wtedy podlega odpowiedzialności karnej, kiedy wiąże się z nim możliwość wystąpienia szkody moralnej po stronie osoby pokrzywdzonej w postaci możliwości poniżenia lub narażenia na utratę zaufania. Narażenie na poniżenie pomówionego podmiotu w opinii publicznej natomiast oznacza sytuację, w której istnieje realne niebezpieczeństwo pogorszenia w „ odbiorze społecznym” ukształtowanej co do niego opinii.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy i dokonując oceny zebranego materiału dowodowego uznać należy, że w świetle zgodnych ze sobą, spójnych dowodów osobowych omówionych wyżej wynika, że oskarżony złożoną kartkę z zapisami (k.5) przekazał synowi oskarżyciela prosząc go o przekazanie jej po powrocie do domu ojcu. I. S. tak uczynił. Z treścią zapisów zapoznał się dopiero po przekazaniu i pokazaniu kartki przez ojca. Podobnie D. P. i D. S. poznali jej treść po pokazaniu i opowiedzeniu o niej przez oskarżyciela prywatnego.

Słusznie zatem wskazuje oskarżony T. S. (1) w swoich wyjaśnieniach k.52- „ On sam się oczernił. Dlaczego pokazywał tę kartkę. Kartka była tylko do niego. Nikomu innemu jej nie pokazywałem (...) Była złożona. Nikt jej nie czytał”.

Przedstawiona ocena materiału dowodowego, zachowania oskarżonego, uprawnia zatem do przyjęcia, że pisząc kartkę , o której mowa w akcie oskarżenia, dołączoną do niego i wręczając ją synowi oskarżyciela prywatnego, aby ten przekazał mu ją po powrocie do domu T. S. (1) nie wyczerpał znamion czynu zabronionego z art.212§1 kk, nie został bowiem spełniony istotny element opisu strony przedmiotowej- poniżenie w opinii publicznej lub narażenie na utratę zaufania.

Dlatego należało uniewinnić go od popełnienia zarzucanego mu czynu.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art.628kpk

Dlatego orzeczono, jak w wyroku.

POUCZENIE O UPRAWNIENIACH I OBOWIĄZKACH

Strona (w przypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie także pokrzywdzony) ma prawo do złożenia w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyroku wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Oskarżony pozbawiony wolności, który nie ma obrońcy i - pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok - nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, ma prawo do złożenia wniosku o sporządzenia na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w terminie 7 dni od daty doręczenia mu wyroku.

Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie wskazując:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy;
- 2) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo;
- 3) treść wniosku, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu oraz oznaczenie oskarżonego, gdy wniosek nie pochodzi od oskarżonego;
- 4) datę i podpis składającego pismo (za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu).

Wniosek złożony przez osobę nieuprawnioną, po terminie lub którego braki formalne nie zostały uzupełnione w terminie przez wnoszącego nie zostanie przyjęty (art. 119, art. 422 § 1, § 2 i § 3)²⁾.

Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom przysługuje apelacja (art. 444).

Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie 14 dni od daty doręczenia wyroku z uzasadnieniem (art. 428 § 1, art. 445 § 1).

Apelację co do winy uważa się za wniesioną przeciwko całości wyroku, a apelację co do kary uważa się za wniesioną przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych. Natomiast apelację co do środka karnego, środka kompensacyjnego albo przepadku uważa się za wniesioną odpowiednio przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych albo o środkach kompensacyjnych albo o przepadku (art. 447 § 1-3).

W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447 § 4).

Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5).

Apelacja wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo niedopuszczalna z mocy ustawy nie zostanie przyjęta (art. 429 § 1).

Oskarżony ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy, a strona inna niż oskarżony może ustanowić pełnomocnika. Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego pozbawionego wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba. Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od prokuratora lub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika ponosi strona, która go ustanowiła (art. 6, art. 83 § 1, art. 87 § 1, art. 446 § 1, art. 620).

Jeśli strona nie ma obrońcy albo pełnomocnika z wyboru, może żądać, aby wyznaczono obrońcę albo pełnomocnika z urzędu, w tym w celu dokonania określonej czynności, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów ustanowienia obrońcy albo pełnomocnika z wyboru bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. Pełnomocnik z urzędu zostanie wówczas wyznaczony z listy pełnomocników. Wyznaczenie pełnomocnika z urzędu może zostać cofnięte, jeżeli okaże się, że nie istnieją okoliczności, na podstawie których go wyznaczono (art. 78 i art. 81a § 1 w zw. z art. 88 § 1 zd. drugie).

Udział obrońcy w postępowaniu nie wyłącza osobistego działania w nim oskarżonego, a udział pełnomocnika nie wyłącza osobistego działania w nim strony innej niż oskarżony (art. 86 § 2 w zw. z art. 88 § 1 zd. drugie).

Do biegu wskazanych powyżej terminów nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec tego terminu przypadnie na dzień uznany ustawowo za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i § 3). Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem wnioski o sporządzenie uzasadnienia na piśmie lub apelacja zostaną złożone bezpośrednio w sądzie albo:

1. nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej;
2. nadane w polskim urzędzie konsularnym;

3. złożone przez żołnierza, z wyjątkiem żołnierza pełniącego terytorialną służbę wojskową dyspozycyjnie, w dowództwie jednostki wojskowej;
  4. złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu;
  5. złożone przez członka załogi polskiego statku morskiego kapitanowi statku (art. 124).
- 1) należy wybrać właściwy zwrot;
  - 2) podane w nawiasach przepisy oznaczają odpowiednie artykuły ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, 2138 i 2261).